

A SZENT KORONA MISZTÉRIUMAI

1. A MAGYAR SZENT KORONA ISMÉT FELRAGYOG

Fenti címmel indított új sorozatot

a Tengernek Csillaga a 2022. május-júniusi számában.

Jelen bejegyzés a sorozat első írásának a honlapi formára átalakított változata.

Tartalmi változás nincs benne, illetőleg csak egyetlen pontban, annak rendje szerint megjelölt módon tér el a folyóiratban leírtaktól.

BEVEZETÉS. --- Egy nép életében minden korszakban megmutatkozik az előző korok kultúrája, nyomot hagy annak hitbéli és eszmerendszere. Magyarországon majd ötven évig a szocialista-kommunista időszak – a legutolsó században „A múltat végképp eltörölni!...” – ideológiája és gyakorlati, kisémmiző elnyomása uralkodott. *Ez alatt az időszak alatt népünkben a hitélet fontossága, a hagyományörzés szépsége és a népi identitástudat megtartása szinte kitérőldött a társadalomból a hazaszeretettel párosult történelemtanítással együtt.* A mai magyar társadalomban ezért egy bizonyos ismerethiány és szándékos történelmi elferdítés zavara mutatkozik meg, amibe immár a második-harmadik generáció nőtt és nő bele. Ifjúságunk így módon egy felhígult rendszerű, de észrevétlenül szellemi uniformisba kényszerített, központosított gondolkodású falanszter világ felé halad. Egyre inkább tűnnek el a hitbéli és erkölcsi megtartó értékek, és egyfajta szellemi rabszolgaság rémképe bontakozik ki előttünk.

Ezzel szemben a Teremtő Isten elképzelése egészen más!

Isten Őnmaga felé húzó „léleképítési” feladatot adott az embernek, amellyel egykor majd el kell számolnunk. Elgondolása a Szentírás „**Népek megítélése**” című gondolataiból jól visszavezethető: az ószövetségi prófétáktól kezdve a Zsoltárok Könyvében és az Evangéliumon át egészen a Jelenések Könyvéig az Úr számtalanszor kijelentette, hogy **az emberiség, a „népek” Istenhez való viszonyának megítélése az Úr Jézus „felhőkön való megérkezésekor” megtörténik.** (pl. „**Ő tart majd ítéletet a nemzetek között, és igazságot szolgáltat számtalan népnek.**” (Iz.2,4.) + „**Igazságosan ítéli meg a földkerekséget, a népek fölött törvény szerint tart ítéletet.**” (Zsolt.9,9.)

Mindebből az is következik, hogy Isten – ahogy az egyéni embernek, ugyanúgy – *minden népnek adott valamilyen feladatot, amelyet nemzeti szinten kell megvalósítania, s hogy ezt hogyan teszi meg, az kerül majd mérlegre.* Természetes, hogy egyéni emberként és nemzetben gondolkozva is csak önmagunkért vagyunk felelősek, de ezen belül **mindenképpen felelősek vagyunk azért, hogy keressük, kutadjuk-e az igazságot, vagyis hogy konkrétan mi az a feladat, amit Isten személyre szabottan ránk, mint személyre, és ránk, mint nemzetre bízott?**

A mi magyar népünk nehéz, de felemelő feladatot kapott, mely sokáig csak Isten elgondolásában létezett. Isten Tervét emberileg fel nem foghattuk, ezért „*tárgyi segítséget*” kaptunk, és ez a **Magyar Beavató Apostoli Szent Korona**, melynek jelkép- és szimbólumrendszere mutatja a feladat lényegét, az utat, melyet nemzetünknek be kell járnia ahhoz, hogy a „népek megítélésénél” megmaradhassunk. Ebben a megnevezésben minden szó fontos és helyén van.

Isten semmit nem ad „véletlenül”, semmit nem siet el, de mindent időben megad és előkészít, hogy mi is felkészülhessünk. Ahogy az elején szó esett róla, az utolsó 100-150 év történései alatt mára majdnem feledésbe merült a Szent Korona valódi jelentése. Isten azonban nem felejtkezett meg szándékáról.

Történelmi eseményeket idézett fel bennünk, misztikusokat szólaltatott meg, tanulmányokat, koronakutatókat indított el, történeteket hozott a magyar nép életébe, embereket készített fel, akik mindig egy-egy lépéssel közelebb vittek bennünket, magyarokat ahhoz, hogy megértsük: miért is mondhatjuk azt, hogy **a Magyar Szent Korona az Isteni Akarat tárgyasult képe. Ennek során meg kell értenünk azt is, hogy mit takar a „Beavató Szent Korona” kifejezés, valamint azt is, hogy milyen jogi és egyházjogi tartalma van az „Apostoli Szent Korona” megnevezésnek.** Mindezek együttese rajzolja ki a magyar nép feladatát, és megmutatja a feladathoz szükséges Kegyelmi Ajándékokat is.

Elindítjuk tehát a sorozatot, melyben pontról pontra, mint a mozaikok egymáshoz kapcsolódása, úgy áll össze – a lényegét összefoglalva, szinte bő vázlatként – *az a misztikus, de ugyanakkor valóságos ismeret, amit az Úr Jézus nekünk készített, amire eddig a nagy egészből fény derült, és amelyet feltétlenül ismernünk kell a megmaradásunkhoz és nemzeti feladatunk ellátásához.*

KÉT JELENTŐS TÖRTÉNET

Érdeemes a Szent Koronával kapcsolatos megértéseket azzal a kérdéssel indítani, hogy milyen **valóságos, de ugyanakkor misztikus események** voltak azok, amelyek a szellemileg elnyomott magyarságot felrázták.

Röviden talán úgy fogalmazhatnánk meg, hogy a *Teremtés Ura meghallgatta a Szűzanya és Hazánk Őrangyalának, valamint szentjeink könyörgését, és meghallotta a mulasztásai miatt fájdalmasan sínylődő nép imáját is – „megbűnhődte már e nép a múltat, s jövődőt!”* –, és elindította népünket egy új út felé.

Az első ilyen esemény **1978-ban** történt, amikor 33(!) évi távollét után a **Magyar Szent Korona hazaérkezett!** Ahhoz viszont, hogy ennek a történetnek a fontosságát megértsük, egy kicsit még régebbre kell visszanyúlnunk, annál is inkább, mert nem lehet kihagyni az akkori események mára vetülő tanulságát sem!

Natália nővér (Kovacsics Mária 1901-1992) az egész XX. század nagy prófétanője volt. Az Úr Jézus és a Szűzanya az általa adott üzeneteken keresztül kívánta vezetni országunkat. Jelentős dolog a prófétanő nagyságával kapcsolatosan, hogy a Szentatyá, XII. Pius elfogadta a Natália nővér által kapott üzeneteket (a Vatikánra vonatkozó komoly próféciaját is!), és **összekapcsolta a Fatimai Madonna tiszteletét a Világ Királynője tisztelettel.**

„Az Úr Jézus és a Szűzanya azt akarták, hogy hazánk semleges maradjon a II. világháború idején, és kerüljük el a világháború utáni szörnyű egyházüldözést.” A Szűzanya egyik fő kérése volt: **„Az Egyház készítsen nekem helyet, ahova Kegyelemeimmel leszállhassak, hogy a bűnösöket megtérítsem, a bűnbánat és az engesztelés útjára vezessem.”** „Később Jézus megmutatta nekem a kápolna helyét, úgyszintén magát a kápolnát, sőt annak minden részletét is, hogy hogyan, miként legyen felépítve.” – írta a nővér.

Előbb Serédi Jusztinián Herceghéremény Úr, majd később a szentéletű Mindszenty József Herceghéremény Biboros Úr **1944. december 8-án** (Szeplőtelen fogantatás napján) beszentelte a Világ Győzelmes Királynője Engesztelő Kápolna alapkövét a Szent Anna-réten – de mint tudjuk, **a halogatás miatt akkor már későn volt!** A bombázások megkezdődtek, Magyarország a Szűzanyával, a Királynőnkkel szembeni mulasztás bűnébe esett!...

Natália nővér így írt a felelősségről:

„1942 során az Üdvözítő sok olyan lelket mutatott nekem, akik akadályok miatt nem részesülhettek kegyelemben. Ha ezek a lelkek együttműködhetek volna Isten akaratával, Magyarország és az egész világ sok veszedelemtől megmenekült volna. Amikor az Úr ilyen dolgokat mutat nekem, kimondhatatlanul sokat szenvedek. Eddig nem tudtam, hogy ekkora nagy az emberek felelőssége! Jaj azoknak, akik miatt Isten kegyelemadományai hiábavalókká válnak! Nemcsak azok jutnak a kárhozát közelébe, akik a kegyelmet visszautasítják, hanem azok is, akik ezek mulasztásai miatt nem részesülhetnek kegyelmekben.”

„Fáj Nekem, ahogy választottaim nem teljes erővel harcolnak a nyilvános bűnök ellen, noha erre időt és erőt adtam nekik. Ismét felhívom őket, hogy az állami hatóságokkal együttműködve dolgozzanak a nyilvánvaló bűnök megszüntetésén. A vér, amely most folyik, nem csak a nemzetek gyűlöletének, hanem a rengeteg bűnnek is következménye. Sokszor megmondtam: Egyházam által nagy dolgokat kívánok megvalósítani.

Ha azonban az emberek nem segítenek engesztelő áldozataikkal, akkor jóllehet, mindenható vagyok, vajmi keveset tehetek értük.” --- „Papjaim közül egyesek ellenkeznek az engesztelési munkával, pedig, **ha az ország a Kegyelem tüzénél meg nem tisztul, akkor vérben és szenvedésben fog megtisztulni.**”

„Ekkor láttam Jézust, amint fájdalmas, szentséges Arcát kezeivel elfedve sírt, mint egykor a szenvedő Jeruzsálem fölött...” – „Aki csak egyszer is látta Jézust, hogyan kér és könyörög, az semmit sem tud többé megtagadni Tőle.

Az Úr ugyanis nem Maga miatt kér, hanem miattunk, ugyanakkor nem érinti akaratunk szabadságát!”

Mivel a Szűzanya és az Úr Jézus általi kérések nem teljesültek, így **Magyarország belesodródott a pusztító háborúba.** A különböző háborús veszélyek elől a Koronaörök megpróbálta a Szent Koronát kimenteni az országból, így a féltett kincs a kalandos út végén Amerikába, a Fehérházbba került, ahol egy titkos helyen őrizték.

(Itt most anélkül, hogy kitérnénk a részletes történelmi összefüggésekre, meg kell említeni, hogy ilyen eset, amikor a Szent Korona nem volt az országban, előfordult már a magyar történelemben. /Zsigmond lánya, Erzsébet Habsburg Alberttől született gyermeke számára kilopatta a Koronát az országból./ **Hunyadi Mátyást 1458-ban választották királlyá, de megkoronázni csak 1464-ben lehetett.** A régi magyar ember szívében – tudottan, mint Mátyásnál, vagy csak tudat alatt, de – élt a hit, hogy a királyi vér és égi megnevelője, a Szent Korona, valamint a nemzet sorsa szoros kapcsolatban van egymással. **Mátyás tudta, hogy a Szent Koronát vissza kell szereznie, mert másképp „nincs Erő” az országban!**

A megfelelően előírt koronázási rend alapján történő koronázáshoz előbb **vissza kellett vásárolnia(!) III. Frigyesztől a Koronát,** mert csak így állt helyre az egyensúly. A Szent Koronával annak rendje szerint megkoronázott király, Mátyás ezek után minden török és egyéb veszélyeztetettség mellett 30 évig uralkodott. Lényeges elem, hogy hosszú uralkodását annak is köszönhette, hogy mindvégig **támaszkodott a Pálos atyák tanácsaira.)**

Az Úr tehát meghallgatta az imát, bezárta a „büntetés ajtaját”, és Irgalmas Szeretete újabb lehetőséget indított el, mégpedig ahogy szokta, tanító módon. Isten fenséges szellemi világa „jelzett”: Az Uralkodó 30 év eltelté után vissza kíván jönni jogos földi örökségébe, hogy megkezdhesse uralkodását!

Isten „jelzései” mindig szokatlanok, így a koronázási ékszerek hazakerülését is emlékezetes és különös történetek indították el: egy időben furcsa, kellemetlen események sorozata történt a Fehérházbba, és nem sikerült kideríteni ezek okát. Végül egy érzékeny lélek megfejtette: **„Van valami a birtokokban, ami nem a tiétek. Vissza kell adni jogos tulajdonosának!”** – mondta a vezetőségnak.

Először senki nem gondolt a lajstromba vett, de elfelejtett Koronára, végül azonban – a kint élő magyarok segítségével, akik ismerték a Szent Korona történelmi értékét és szimbolikus jelentőségét – fény derült az igazságra.

Ezek után Jimmy Carter igyekezett „megszabadulni” a Koronától, és felvetette a hazaszállítás kérdését. Javaslatára azonban nagy vihart kavart, még kongresszusi vita is keveredett belőle.

Egyrészt Kádár János erősen tiltakozott ellene, félt tőle, mint ördög a szenteltvíztől.

Másrészt viszont a visszaszolgáltatás egyik legélesebb kritikusai az amerikai magyar emigráció politikailag aktív tagjai közül kerültek ki, akik hangsúlyozva a Korona szimbolikus (és misztikus) jelentőségét nem akarták, hogy a koronaékszerek a kommunista Kádár-rendszer, és a szovjet fennhatóság legitimációs eszközévé váljanak!

A felismerés, hogy a Koronának haza kell jönnie, és az alkudozások, hogy ez hogyan történjen meg majd 3 évig tartottak. Végül az amerikai diplomácia úgy oldotta fel ezt a problémát, hogy a Magyar Parlament épületében Cyrus Vance nem Kádár Jánosnak, hanem a házelnök Apró Antalnak – mint a nép képviselőjének – adta át a Szent Koronát 1978. január 6-án. (Vízkeresztkor!) Végül tehát – 33 évi távollét után – a nemzeti kincsek jogos tulajdonosukhoz, a Magyar Néphez visszaérkeztek!

Először a Nemzeti Múzeumban lettek a „kegytárgyak” kiállítva, hogy mindenki, aki akarta, ott csodálhassa meg.

De leginkább azért kerültek oda, hogy a „Fölség találkozhasson a jelen kor népével”, mint egykor a Kisjézus a pásztorokkal. Majd később a Parlamentben, a törvényhozás épületében talált a Szent Korona végleges, védett helyére.

Fenti történetből mi a mának szóló tanulság?

1. Jézus az Úr, Aki vezet. Ha Ő kér valamit, különösen, ha Édesanyja kérését nyomatékossítja, azt teljesíteni kell! --- És gyorsan és úgy kell teljesíteni, ahogyan Ő kéri. Ahogyan a zsidó nép is teljesítette Isten meglepő kívánságát, és Jerikó ostroma helyett a Frigyláddával a várost körbejárva dicsőítették az ég és Föld Urát! Nem lamentáltak azon, hogy „Igaz-e a prófétai szó, amikor mi harcba készülünk?” „Valóban az Úr Üzent?”

Nem ezt tették: engedelmeskedtek, s a falak leomlottak!

Úgy kellett volna tennünk nekünk is!

****Guadalupében Juan Diegótól a következőt kérte a Szűzanya: „Hőn kívánom, hogy itt egy kápolnát építsenek, ahol megmutathatom és felajánlhatom egész szeretetemet, segítségemet és oltalmamat, mert Én vagyok a ti Irgalmas Anyátok!”** – Ebben a kérésben csak a helyszín van meghatározva, de semmi más! Ahogy Zumárraga püspök a csoda (Juan tilmájára került Szűzanya-kép) hatására elfogadta a Szent Szűz kérését, két hét múlva már állt az első fából készült kápolna! A Szűzanya elfogadta azt, és sorra mind, a bazilikává növekedés minden fázisát.

Sok csodával segítette engedelmes gyermekeit.

Miután a Natália nővér által tolmácsolt kérés, a Szűzanya „Világ Győzelmes Királynője” elnevezést XII. Pius pápa elfogadta, az Úr Jézus újabb, immár ránk, magyarokra vonatkozó kéréséről Natália nővér a következőt írta: **„Jézusnak tervei voltak és vannak Szeplőtelen Édesanyja országával, mely Szent István döntése és felajánlása révén a Szűzanya saját tulajdona, öröksége. Jézus, Mária Fia a magyar nép megmentésére sietett, mert tudta, hogy segítsége nélkül mi vár a népre, az Egyházra, a papságra.”** --- Itt meg kell állapítanunk, hogy sajnos, ez már részben megtörtént!

A továbbiakra vonatkozólag az Úr Jézus 4 kérése közül (egyik sem teljesült!) a harmadik vonatkozott a kápolnára:

„Építsetek fel a kijelölt helyen, a svábhegyi Szent Anna-réten a Világ Győzelmes Királynője Engesztelő kápolnát, ahonnan a Szűzanya, mint a Világ Királynője az országra, majd a határokon túlra, az egész világra sugározza Kegyelmeit!” – Magyarul Nagyasszonyunk, az Istenanya valódi Győzelmes Királynőként édes Hazánkból, a főváros fölé emelkedő szépséges, királynőhöz illő helyről kívánta kibontani védelmi köpenyét, és a Teremtés Urától Neki szánt „kigyótipró” Királynői győzelmét elindítani!

Felfoghatatlan az a sok Kegyelem, amit így – különösen, hogy a rendszerváltás utáni időszak újabb lehetőségeiben sem teljesültek a kápolnára vonatkozó kérések – elveszítettünk!...

Ha az Úr Jézus pontosan meghatározza egy kápolna nagyságát, hosszát, szélességét, magasságát, tájolását, bejárata helyét, ablakai számát, és főleg az Oltár helyzetét, akkor annak oka van!

Jelen esetben maga a pontos meghatározás a Mennyei Jeruzsálem leírásához hasonlítható. (Jel.21,9-27.) – A „Mennyből alászálló Szent Város” leírása, valamint a kápolna-kialakítás meghatározott helye és kialakítása – ahonnan a Világ Királynője ... az egész világra kívánta sugározni Kegyelmeit! – nagy hasonlóságot mutat! Ezért a meghatározottnál „alacsonyabb rendű” megoldás nem kapja meg ugyanazt a kegyelmi áldást, mint az engedelmes megvalósítás...

A félreértések elkerülése érdekében itt meg kell jegyezni, hogy nem arról van szó, hogy a szívből jövő (!) törekvést vagy igyekezetet Isten Irgalmas Szeretete figyelmen kívül hagyja! Nem erről van szó, hiszen az Úr Jézus a csodálatos kenyérszaporítás példájában, mikor már az emberek ettek, így szólt tanítványainak: „Szedjétek össze a maradékot, nehogy kárba vesszen.” (Jn.6,12.) – Egy tanítás szerint „Isten Szent Angyalai, Őrangyalaink ugyanígy tesznek minden kicsi „ima-morzsaival”, jó szándékú, szívből jövő szeretet-cselekedettel”. Ezek mind enyhülést hozhatnak a nehéz helyzetekben.

De az Isteni kérés emberi elképzelés szerinti megvalósítása nem fogja azt a kegyelmi áradatot hozni, mint az eredeti kérés engedelmes kialakítása. Valójában a kápolna az eredeti, Jézus és Mária által kért megvalósítása népünk „hit és engedelmességi” próbája volt! ...

Hogy ez mennyire így van, azt más történelmi mulasztások is visszaigazolják. Például az a tény is, hogy Oroszország ötszöri (nem pontosan úgy, ahogyan a Szűzanya kérte!) felajánlása csak részleges eredményt tudott hozni. Ugyancsak ezt mutatja népünk II. Világháborúban és utána megélt fájdalma; 1956 tragédiája; a kommunista rémuralom keresztényüldözései; a bebörtönzések, és még sorolhatnánk egészen a mai hitetlenségig...

2. Az előző gondolatokból idézve: **nem csak egyéni bűneink vannak, hanem nemzeti vétségeink is: „Ha ezek a lelkek együttműködhetek volna Isten akaratával, Magyarország, és az egész világ sok veszedelemtől megmenekült volna.” - Félelmetes ebbe belegondolni! - Van miért engesztelni és bőjtölni...**
Azért kellett erről ennyit beszélni, mert Natália nővér szavai ma is aktuálisan igazak!

3. Figyeljünk fel arra is, hogy **a bűnbánat, a könyörgés, a Szűzanyához és Isten Irgalmasságához folyamodás és az engedelmesség** hozhat fordulatot! A bűn következményét nem kerülhetjük el, de Isten Szeretete folytán mégis van remény, megoldás, amit meglehet, hogy már egészen más úton-módon kell megvalósítani, mint az eddigi feladatokat!

4. A kongresszusi vita igazolja vissza, hogy komoly dolgok sorozatának kellett történnie ahhoz, hogy Jimmy Carter ne akarja megtartani a műkincsként is felbecsülhetetlen értéket, hanem mindent megmozgatott, hogy a diplomáciai lehetőségeket felhasználva a Magyar Szent Koronát (ingyen!) hazajuttassa. **Isten Akarata** tehát **több szinten megmutatkozott.** --- És Natália nővér mindezt végigasszisztálta és kiimádkozta!

5. Végül: **Amikor Isten Akarata a földi világban megnyilvánul, azt mindig „szakrális jelek” kísérik. Ilyen JEL volt** az előző is, a Szent Korona hazakerülésének kérdése, hogy *hogyan történt*. De gondoljunk még a 30 és a 33 évre is, melyek Jézus földi életével kötnek össze bennünket. Lássuk meg a párhuzamot: a *kisded Jézust a pásztorok köszöntötték elsőnek, a hazatérő Királyt pedig lelkiileg leszegényedett népe...*
Hány, és hány ember szeméből gördült akkor ki a könny, s az sem biztos, hogy tudta miért...
Csak az *elnyomott Lélek szólalt meg* benne akkor...

II. A második nagy jelentőségű történet

Jeles koronázási eseményekre került sor 2000. augusztus 15-én, Magyarok Nagyasszonya ünnepén, a Budavári Koronázó Főtemplomban szabályos, szentmisével egybekötött koronázási szertartás keretén belül.

A Szent István által tett felajánlás után a Szűzanya újabb 1000 évre szóló megkoronázása történt meg.

Ez maga a tény, amit természetes, hogy jogi és egyházi rendezések és engedélyek összehangolása, valamint misztikus jelek sokasága kísért.

A jelek közül a legjelentősebbek:

2000. június 30-ra, Jézus Szíve ünnepére készült el az a hiteles, a Szent Korona eredeti állapotát tükröző másolat, amelyet az Úr Jézus misztikus módon megáldott, Szent II. János Pál pápa pedig Pápai Áldásával látott el.

A Koronát Csomor Lajos ötvösművész és Korona-kutató készítette, akinek sokévi kutatómunkájába és adatgyűjtésébe, valamint nem kevés fáradságába került az eredeti Koronának megfelelő másolat elkészítése, ugyanis Csomor Lajos munkáját egy látnoknőn keresztül Maga az Úr Jézus vezette.

A látnok: Takács Zoltánné Rogács Mária, akit 1993. április 25-én választotta ki Magának az Úr egy nagyon különleges feladatra. Marika egy egyszerű, kétgyermekes falusi fiatalasszony volt akkor, akin keresztül az Úr Jézus – Marika transzállapotában – olyan tanításokat és kinyilatkoztatásokat adott, amiről sem Marikának, sem környezetének fogalma sem lehetett. Az első idők meglepetése után a körülötte élők magnóra és filmre vették a tanításokat, és a visszajátszásokból értesült ő is arról, hogy mit is tanított az Úr Jézus. (Saját bevallása szerint eleinte sok mindent nem értett.) Csomor Lajos a közvetítésekből kapta kutatómunkájához a tanításokat.

A koronakutató szavai szerint „az Úr Jézus Marikán keresztül olyan kutatási szempontokat adott, amelyekre eddig egyetlen kutató sem gondolt, de kiderült, hogy nélkülözhetetlenek a Magyar Szent Korona Keresztény jelképrendszerének, titokzatos működésének és küldetésének, jövőbeni szerepének kutatásában. Ezek a kutatási szempontok szintén olyanok, amelyeket ő földi embertől nem tanulhatott.”

Csomor Lajos egy szerény ember, aki nagy tudással rendelkezik, és az egyes részletekről ő tudna teljes hitelességgel beszélni, de könyvein, publikációin, előadásain keresztül meg is teszi ezt. A jelenlegi sorozat ennél vázaltszerűbb, és most ezek a sorok csak a Szűzanya újbóli koronázásának körülményeit kívánják felvázolni, hogy szétoszlássák a Korona körüli ismeretlenség és érdektelenség kódét.

2000. június 30-án, Jézus Szíve napján az Úr Jézus a Szentmisét bemutató pap keze által misztikusan megáldotta az addig elkészült korona (mint kultikus tárgy) hitelesített másolatát, amit ezek után fiatalokból álló gyalogos zarándokcsapat vitt Rómába a pápához.

II. János Pál pápa magánkihallgatáson fogadta a küldöttséget, és az 1000 éves apostoli áldást megújítva, Apostoli Áldásával látta el a Szent Korona hiteles másolatát. Így, az Úr Jézus földi helytartója által közvetített Isteni Áldással a Korona – újabb 1000 évre – az eredeti Szent Koronával egyenértékű lett. (Ezt a gondolatot magának a pápának a szavai is megerősítették, amikor az Áldás után II. Szilveszter pápára utalt vissza.)

„II. János Pál pápa, aki teljesen tisztában volt a Szent Korona történetével, jelentésével, politikai és szakrális szerepével, a Mátyás-templom káplánjának kérésére boldogan adott engedélyt, hogy a Szűzanyát a Nagyboldogasszony-templomban megkoronázzák. A cél érdekében még egyszer külön megáldotta. Az áldás után kezét rátéve mondotta a következőt: „**Amit ez a Korona tanít, az világosítson meg benneteket!**”

A pápai áldás után ugyancsak gyalogos zárandoklattal hozta haza a lelkes fiatalok zárandokcsoportja az immár „Áldást hordozó” Szent Koronát.

Az így megszentelt Koronával ismétlődött meg azután a Szent István által tett felajánlás, és került – szabályos koronázási szertartás keretén belül – a Budavári Koronázó Főtemplomban a Szűzanya fejére. (Fizikai megjelenítésében a Nagyasszonyunkat ábrázoló szobor fölé.)

A Szűzanya Királynőnknek való elismerése – az ősi gyökerekre támaszkodva – így módon égi-földi viszonylatban megerősítést nyert az elkövetkező idők számára. E jeles koronázási eseményekre 2000. augusztus 15-én, Magyarok Nagyasszonya ünnepén került sor.

Mindebből az is következik, hogy bármit is tettek eddig a földi „császárok” (II. József, Trianon súlyos döntése, a kommunista rendszer kiszolgálói vagy liberális hatalmaskodók, stb.) „nehézsúlyú intézkedései”, az a szellemi magasságokba nem ért fel, gáncsokadásukat lehúzta a bűn súlya! **A Szűzanya továbbra is Királynőnk, nem mondott le rólunk, és minden igyekezetével Szent Fia Vezetése alá rendez bennünket. Az Ég Szent Angyalai és szentjeink sokasága velünk van, de kérnünk kell segítségüket. Fel kell vállalni a feladatot, az egyéni és nemzeti keresztet, melyek szorosan egybeforrnak, és vállalni kell azt „az apostoli életet”, amelyet Isten kinek-kinek egyéni talentumai mellé a végső katalizma idejére adott vagy ad.**

Egy különös, kevésbé ismert, **szép történet** is fűződik ehhez a Szent II. János Pál pápa által is megáldott Korona Szűzanya feje fölé történő elhelyezéséről, amely történet ismét az események magasabb szintről történő „felügyeletét”, a földi esemény a misztikus jelenlétét és az ember igyekezetének elfogadását és összefonódását mutatja.

Még a korona készítése alatt megkérdezték a látnokon, Marikán keresztül az Úr Jézust, hogy a korona tetején a kereszt álló állapotú vagy elferdült legyen-e? Jézus a következő választ adta: „**Mindegy, csak ne rögzítsétek!**” – így is történt.

Amikor a koronázási szertartás során a Szűzanya feje fölé akarták helyezni az előre elkészített helyre a Koronát, akkor a kereszt beleakadt az oltár köcsipkézetébe és enyhe mozdatással nem lehetett a beakadást megszüntetni. A létra tetején egyensúlyozó, nyújtózkodó személy egy kicsit rántott a Koronán nem látva, hogy a kereszt akadt be. Erre az addig álló kereszt a Föld-tengely ferdeségének szögébe állt be, s úgy került a megszentelt Korona a Szűzanya feje fölé.

Így igazolódott vissza az egész koronázási szertartás Égi elfogadása, és a látnok igaz volta...

Az események azt mutatják, hogy ahogy a Szent Korona hazaérkezett, **beindult egy pozitív szellemi folyamat, amely az évezred váltásánál a Szűzanya Királynői elismerésével új lendületet adott.**

Lényeges dolog, hogy nem csak Szent István, hanem az 1000 évvel későbbi generáció is lelkes hittel és szeretettel megtette a felajánlást és a megkoronázást. „... mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.” (Mt. 21,22.)

Ez a „bevezető” megmutatja, hogy milyen csodálatos és gyönyörű Kincsünk van. **A világ egyetlen Beavató Apostoli Szent Koronája van a birtokunkban, melynek szimbólumrendszere által Maga az Úr Jézus mutatja az üdvösség felé vezető utat!**

És hogy hogyan? Erről szólnak majd a következő fejezetek.

2022. 05. 05.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária

** (A /**/ 2 csillag közötti kibővített szakasz eltér a folyóiratban bejegyzettektől.)